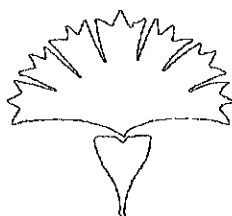

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάιος 2003

αρ. φύλλου 92

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr, ιστοσελίδα www.aske.gr

ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

Το πλαίσιο των πολιτικών εξελίξεων στη χώρα μας καθορίζεται από τις αλλαγές των διεθνών συσχετισμών, που σηματοδοτούνται με τη στρατιωτική επέμβαση και κατοχή των ΗΠΑ-Βρετανίας στο Ιράκ, το νέο αμερικανικό «δόγμα» της αποκάλυπτης παγκόσμιας κυριαρχίας, τη στάση των Γαλλογερμανών και, εν τέλει, από την όξυνση ή άμβλυνση των αντιθέσεων μεταξύ των παλαιών δυτικών «συμμάχων».

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε», οι εξελίξεις αυτές δημιουργούν σοβαρή ανασφάλεια στις πολιτικές δυνάμεις της χώρας, που κινούνται στα πλαίσια της υποτέλειας. Αυτή συνίσταται στην αναγνώριση της πολιτικο-στρατιωτικής κηδεμονίας των ΗΠΑ και της κοινωνικοοικονομικής κυριαρχίας της Ε.Ε. (δηλ. των Γαλλογερμανών)

Όταν οι «προστάτες» έχουν αντιθέσεις, αυτές μοιραία αντανακλούν και στους εγχώριους εκφραστές τους, που βρίσκονται σ' όλα τα κόμματα που υπηρετούν αυτό το καθεστώς.

Το ΠΑΣΟΚ ως κόμμα και κυβέρνηση, παρόλο που απέφυγε να πάρει επίσημη θέση μεταξύ ΗΠΑ και Γαλλογερμανών, με το πρόσχημα της προεδρίας της Ε.Ε, καθημερινά πλέον εμφανίζει φαινόμενα παραλυσίας. Ούτε οι

(συνέχεια στη σελ.2)

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΓΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Στις 20, 21 και 22 Ιουνίου θα πραγματοποιηθούν διαδηλώσεις και άλλες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας κατά τη διάρκεια του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (της Συνόδου Κορυφής). Το ΑΣΚΕ, φυσικά, συμμετέχει σ' αυτές. Καλούμε τα μέλη και τους φίλους που σκοπεύουν να έρθουν μαζί μας να μας το δηλώσουν έγκαιρα.

Η συμμετοχή στις εκδηλώσεις θα συνδυαστεί με επισκέψεις κλιμακίων του ΑΣΚΕ στη Β. Ελλάδα.

Επιπτώσεις στην Ελλάδα από τη διεύρυνση της Ε.Ε.

Παρά τις υποσχέσεις και τους πανηγυρισμούς για την είσοδο της Ελλάδας στην ΟΝΕ, σε εκκρεμότητα παραμένουν και βαδίζουν επί τα χείρω όλες οι "προϋποθέσεις" για ονομαστική σύγκλιση, όπως έλλειμμα, πληθωρισμός και χρέος ως ποσοστό στο ΑΕΠ.

Ο στόχος της κυβέρνησης Σημίτη για κοινωνική σύγκλιση όχι μόνο δεν επετεύχθη, αλλά η απόκλιση συνεχώς μεγαλώνει με την υψηλότερη ανεργία στην Ευρώπη, με άνοιγμα της ψαλίδας μισθών και κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ κατώτερες κατά τρεις μονάδες του μέσου κοινοτικού όρου. Όμως με την είσοδο των 10 νέων κρατών-μελών, 8 από τα οποία έχουν κατά κεφαλήν εισόδημα και μερίδια κοινωνικών παροχών πολύ χαμηλότερα του ελληνικού, αναμένεται μείωση των κονδυλίων των κοινοτικών ταμείων προς τη χώρα μας. Έτσι, κονδύλια που κατευθύνονται σε πολιτικές ενίσχυσης της απασχόλησης θα χαθούν ή θα μειωθούν και περιοχές όπως η Κρήτη, τα Δωδεκάνησα, η Αττική και η Κεντρική Μακεδονία, λόγω "υψηλών ρυθμών ανάπτυξης", θα αποκλειστούν από τα νέα διαρθρωτικά

(συνέχεια στη σελ.8)

ΓΙΑΤΙ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΟΚΛΗΣΗ;

Φαίνεται ότι οι κυβερνώντες μας πιστεύουν ότι ανεχόμαστε, πλέον, τα πάντα. Πώς εξηγείται διαφορετικά ότι, την ίδια ώρα που μεθοδεύουν την οικονομική εξαθλίωση των πολιτών και την πτώχευση του κράτους, οι ίδιοι στις ευρωπαϊκές τους συνάξεις της ... Προεδρίας οργανώνουν πολυδάπανες εκδηλώσεις και κρουαζιέρες για τους χιλιάδες (άχρηστους) καλεσμένους τους, τους οποίους δύσκολα μαζεύουν από τις παραλίες, για να κάνουν κάποια συνεδρίαση;

Υπενθυμίζουμε, πέρα από τη συνδρομή για την «Ε» και τη διάθεση κουπονιών, ότι επίκειται εκλογές και όποιος θα μπορεί να συνεισφέρει για τις εκλογικές δαπάνες να το γνωστοποιήσει έγκαιρα, ώστε να μπορέσουμε να κάνουμε ένα σωστό προγραμματισμό.

ΑΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟΤΗΤΕΣ**ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ** (συνέχεια από σελ. 1)

γνωστές κυβερνητικές «επικοινωνιακές» πολιτικές, ούτε οι «επιχειρήσεις» ανάδειξης του πρωθυπουργού ως προσωπικότητας ... πανευρωπαϊκών διαστάσεων, ούτε οι «επιτυχίες» της προεδρίας της Ε.Ε. με τις πολυτελείς φιέστες αποδίδουν πλέον. Ούτε καν οι θριαμβολογίες για την ένταξη της Κύπρου.

Τώρα προστέθηκε και η δημοσιοποίηση μέρους των αιτίων και υπαιτίων της μεγάλης κλοπής του Χρηματιστηρίου του 1999-2000, που κρατούσαν επιμελώς στη λήθη, και επαναφέρει στη μνήμη των θυμάτων τις περιουσίες τους που έχασαν. Το παρασκήνιο άνοιξε και φαίνεται ένα μικρό μέρος από το περιεχόμενό του.

Η περιβόητη δίκη της 17N, στην οποία είχαν επενδύσει μεγάλες πολιτικές προσδοκίες, εξελίσσεται σε φιάσκο.

Δείχνουν πανικοβλημένοι και πελαγωμένοι. Δεν προσποιούνται καν ότι ασχολούνται με τα προβλήματα της χώρας και της κοινωνίας. Έχουν πεισθεί πως, ό,τι και να κάνουν, θα χάσουν τις εκλογές. Γι' αυτό, άλλωστε, φουντώνει η συζήτηση για αλλαγή του εκλογικού νόμου με την προοπτική κυβερνητικής συνεργασίας ΠΑΣΟΚ-ΣΥΝ.

Έτσι πλέον ο πρωθυπουργός, επιβεβαιώνοντας τη μετριότητά του, ...δεν ασχολείται με τους ιθαγενείς και τα προβλήματά τους. Μετά το πέρας της προεδρίας (!) θα ασχοληθεί ... με ανασχηματισμούς, αφήνοντας για την ώρα τους παρατρεχάμενους να προτείνουν μέτρα και άλλους να συγκροτούν ... «αριστερές» πρωτοβουλίες. Στο μεταξύ «φροντίζει» ως προεδρεύων μόνο... πώς θ' αναδείξει τη χώρα στην Ε.Ε., δηλ. για τις μετέπειτα φιλοδοξίες του.

«Καμένη γη» μοιάζει πλέον η ελληνική οικονομία. Πρωτοφανή χρέη, υπερδανεισμό από τις τεράστιες σπατάλες και άδεια ταμεία, όπως

φαίνεται θ' αφήσουν στους επόμενους.

Η ΝΔ δείχνει να θέλει τις εκλογές όσο το δυνατόν αργότερα. Αντιλαμβάνονται εκεί ότι, κυβερνώντας εντός των δεδομένων πλαισίων, θα πρέπει να ασκήσουν αντιλαϊκή πολιτική, που θα προκαλέσει κοινωνικές εκρήξεις, προετοιμάζοντας έτσι την επάνοδο των «προοδευτικών». Η, αν τους έχουν αφήσει περιθώρια προεκλογικών παροχών, να αναβάλουν να πάρουν μέτρα, ως το 2005, οπότε θα γίνει η εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας. Αυτό όμως είναι δύσκολο, λόγω των δεσμεύσεων που έχει επιβάλει η ΕΕ (ασφαλιστικό, εργασιακές σχέσεις, ιδιωτικοποιήσεις κ.λ.π.) και λόγω της μείωσης των κοινοτικών χρηματοδοτήσεων.

Δεν είναι καν βέβαιοι για το μέλλον των σημερινών κομμάτων, αν οξυνθούν οι πραγματικές αντιθέσεις μεταξύ των ισχυρών χωρών.

Όμως υπάρχει και η περίπτωση να μη χρειασθούν το 2005 βουλευτικές εκλογές για την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, αν επιτύχουν οι προσπάθειες της ΝΔ προσέγγισης άλλου κόμματος.

Κ.ΚΕ. και ΣΥΝ επιχειρούν να «κεφαλαιοποιήσουν» την καθολική αντίδραση κατά της αμερικανικής επέμβασης στο Ιράκ, για ν' αποκομίσουν εκλογικά οφέλη, με τις γνωστές μεθόδους, που οδηγούν σ' απογοητεύσεις και παροπλισμούς. Τα αποτελέσματα είναι πενιχρά, επειδή τα κόμματα αυτά και τα μετωπικά τους σχήματα δεν είναι διατεθειμένα να θίξουν το πολιτικό και κοινωνικοοικονομικό σύστημα της χώρας. Και το δείχνουν.

Όσο οι αντιδράσεις των Ελλήνων πολιτών απέναντι στη γενικευμένη βαρβαρότητα, που εκδηλώνεται παγκόσμια και εσωτερικά, εντείνονται, τόσο θ' αυξάνονται οι ελπίδες για την επάνοδό τους στην πολιτική, ώστε να καθορίζουν ενεργητικά το μέλλον τους και τις πολιτικές δυνάμεις που το εκφράζουν.

Το πρόγραμμα της Ν.Δ. για την παιδεία και τα διλήμματα της πολιτικής της

Εαφνικά, παραμονές των Πανελληνίων Εξετάσεων των παιδιών η Ν.Δ. δημοσίευσε το πρόγραμμά της για την παιδεία. Ο χρόνος κατάλληλος και το πεδίο καταλληλότερο. Ό,τι και να προτείνει κανείς θ' ακούγεται καλύτερο από τη σημερινή κατάσταση, σκέφτηκαν.

Όμως αμέσως διεφάνη το πρόβλημα της Ν.Δ.: Όσο αόριστα κι αν εξαγγείλει τις θέσεις της, θα φανεί το πρόσωπό της. Διαλόγησε την πρόθεσή της για δημιουργία **Ιδιωτικής Ανώτατης**

Παιδείας και βρέθηκε στη γωνία. Ο Σουφλιάς προσπάθησε να τα συμμαζέψει, λέγοντας ότι είναι απλή πρόθεση και ότι το θέμα θα επανέλθει αφού τροποποιηθεί το Σύνταγμα, που απαγορεύει κάτι τέτοιο! Και να σκεφθεί κανείς ότι ακόμη δεν έγινε κυβέρνηση!!

Υστερα απ' αυτό πώς θα δημοσιεύσει και άλλα κεφάλαια του νεοφιλελεύθερου προγράμματός της; Μπρος γκρεμός (η Ε.Ε. και η αεριτζίδικη μεγαλοαστική τάξη, που απαιτούν σαφείς δεσμεύσεις) και πίσω ρέμα (οι υποψήφιοι ψηφοφόροι, που ελπίζουν ότι θα ανακουφιστούν οικονομικά).

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ (!) ΤΗΣ Ε.Ε.**(όλα τα 'γε η Μαριορή, ο φερετζές της έλειπε)**

Το Σύνταγμα, ο θεμελιώδης νόμος κάθε χώρας, είναι το θεμέλιο της πολιτικής, και όχι μόνο, και η πιστή τήρησή του, μέχρι να τροποποιηθεί με τις νόμιμες προϋποθέσεις, αποτελεί τον όρο του κράτους δικαίου.

Η Ε.Ε., μια που φιλοδοξεί να μετεξελιχτεί από μια απλή κοινότητα αγοράς σε κάποιο είδος υπερ-εθνικής κρατικής οντότητας, αποφάσισε να καταρτίσει δικό της Σύνταγμα, που θα δεσμεύει και θα καθοδηγεί τα κράτη - μέλη, μέχρι να επιτευχθεί ... η μεγάλη τους υπέρβαση.

Ορίστηκε, λοιπόν, επιτροπή από εκπροσώπους των μελών - κρατών με επικεφαλής τον πρώην Πρόεδρο της Γαλλίας Ζισκάρ ντ' Εστέν.

Όμως, για να καταρτιστεί ένα Σύνταγμα, πρέπει να υπάρχει πρώτα πρώτα μια αντίστοιχη βούληση των λαών, τους οποίους και θα δεσμεύει. Ποιος τους ρώτησε και πότε; Δεύτερον, τα κράτη-μέλη, δηλ. οι κυβερνήσεις και οι πολιτικοί εκπρόσωποι, θα πρέπει να θέλουν πράγματι να αποτελέσουν κάποιο ενιαίο κρατικό μόρφωμα. Από πού προκύπτει κάτι τέτοιο; Εδώ οι μισές, τουλάχιστον, χώρες της Ε.Ε. προτιμούν, όπως φάνηκε στο κεφαλαιώδες θέμα του Ιράκ, να αποτελέσουν τμήμα των ΗΠΑ και μάλιστα στην εκδοχή Μπους! Και τρίτον, θα έπρεπε να υπάρχει στοιχειώδης έστω προσυμφωνία για τις κατευθυντήριες γραμμές ενός τέτοιου Συντάγματος. Πού συζητήθηκε κάτι τέτοιο; Τέλος, πώς θα προχωρήσει μια πολιτική ένωση, όταν ακόμη και η οικονομική πισωγυρίζει και τα σημάδια διάλυσης της Ε.Ε. όλο και πυκνώνουν.

Οι φιλοδοξίες της Ελληνικής Προεδρίας

Παρ' όλ' αυτά η Ελληνική Προεδρία «φιλοδοξεί» να είναι έτοιμο το σχέδιο αυτού του Συντάγματος μέχρι το τέλος Ιουνίου, ώστε να κριθεί στην ... πανηγυρική σύνοδο της Θεσσαλονίκης, που εξορίστηκε στη Χαλκιδική!

Πώς, όμως, μπορεί να είναι έτοιμο ένα τέτοιο σχέδιο, όταν στην Ε.Ε. κανείς δεν ξέρει τι του

Ο Σημίτης τώρα θρησκευόμενος, αλλά ...

Όλα τα ΜΜΕ παρουσίαζαν τον Κ. Σημίτη να παρακολουθεί ευλαβικά τις θείες λειτουργίες του Πάσχα, κρατώντας κατασκευαστικά ένα κεράκι!!

Να μην ξεχνάμε, όμως, ότι τα πρώτα χρόνια της ηγεμονίας του απουσίαζε προκλητικά από κάθε πασχαλιάτικη εκδήλωση ή λειτουργία, θέλοντας να υπογραμμίσει το πόσο ανώτερος ήταν από κάτι τέτοια ή, ενδεχομένως, ότι είχε άλλες πεποιθήσεις...

Μάλλον καθυστερημένα θυμήθηκε (ή πείστηκε) να σεβαστεί τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των υπηκόων του.

γίνεται; Θα έχει κατεύθυνση Ομοσπονδίας; Θα υπερισχύει των Εθνικών Συνταγμάτων; Θα επιβεβαιωθεί ο γαλλογερμανικός άξονας;

Τα ερωτήματα είναι άπειρα και, φυσικά, θα επιχειρήσουν να δώσουν απαντήσεις ερήμην των λαών. Άλλωστε, κατά το λησμονημένο Άκη, τέτοια σοβαρά ζητήματα δεν μπορεί να είναι αντικείμενο οχλοκρατικών εκδηλώσεων, δηλ. δημοσίων συζητήσεων και δημοψηφισμάτων!

Όλο το θέμα του Ευρωπαϊκού Συντάγματος μπορεί να φαντάζει σαν ένα ανέκδοτο, αλλά το πού θα καταλήξει θα έχει σοβαρές επιπτώσεις για όλους, όσο θα παραμένουμε στην Ε.Ε.. Αν προλάβει να καταλήξει κάπου, πριν διαλυθεί το μαγαζί. Θα παρακολουθούμε το θέμα και σε επόμενα φύλλα της «Ε».

Ο μύθος της ανεξάρτητης Ευρωπαϊκής Αμυντικής Πολιτικής.

Στις Βρυξέλες αποπειράθηκαν οι ηγέτες της Γαλλίας, της Γερμανίας, του Βελγίου και του Λουξεμβούργου να θέσουν τα θεμέλια μιας ενιαίας ευρωπαϊκής άμυνας, διακηρύσσοντας ότι η πρωτοβουλία τους δε στρέφεται εναντίον των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ, αντίθετα ενισχύει τον ευρωπαϊκό πυλώνα της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας. Χαρακτηριστικά, ο πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ρομάνο Πρόντι δήλωσε ότι ενισχύεται η ευρωπαϊκή συνιστώσα του ΝΑΤΟ, κάτι που, όπως εξήγησε, είναι προς όφελος των ΗΠΑ.

Οι Γάλλοι και οι Γερμανοί θέλουν να κρατήσουν ένα όσο το δυνατόν πιο χαμηλό προφίλ, γι' αυτό απέσυραν αρκετές από τις αρχικές προτάσεις του Βέλγου πρωθυπουργού για στρατιωτικό αρχηγείο έξω από τις Βρυξέλες, απ' όπου θα κατευθύνονταν οι ευρωπαϊκές αμυντικές επιχειρήσεις χωρίς τη συμμετοχή του ΝΑΤΟ. Άρα και ο Ευρωστρατός, ως παρακλάδι του ΝΑΤΟ, θα ελέγχεται και θα κατευθύνεται από τις ΗΠΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2003

Του ΣΤΑΘΗ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΤΟ ΙΡΑΚ

Περιμένοντας να ξεκινήσει ο πόλεμος στο Ιράκ, είχαμε θυμίσει ότι το καθεστώς του Σαντάμ ήταν δημιούργημα των Αμερικανών, τους οποίους παντοιοτρόπως εξυπηρέτησε μέχρι πρόσφατα. Ο βαθμός αντίστασης στην αναμενόμενη εισβολή θα έδειχνε αν ο Σαντάμ εξακολουθούσε να παίζει το παιχνίδι των ΗΠΑ.

Στρατιωτικά παράδοξα

Η προηγούμενη ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ βγήκε μόλις ξεκίνησε η εισβολή, οπότε οι Αγγλοαμερικάνοι συνάντησαν αναπάντεχες δυσκολίες στο Νότο. Εκτιμήσαμε ότι θα υπάρξει πραγματική αντίσταση από το καθεστώς του Σαντάμ. Την ίδια εκτίμηση είχαν έγκυροι στρατιωτικοί αναλυτές, που πρόβλεπαν πολύμηνο πόλεμο.

Οι εκτιμήσεις αυτές απεδείχθησαν λανθασμένες. Αυτοί που, τελικά, αντιστάθηκαν ήταν οι σχεδόν άοπλοι σίιτες, αντίπαλοι του Σαντάμ, που οι Αμερικανοί τους υπολόγιζαν για συμμάχους. Κατά παράδοξο τρόπο, οι εισβολείς παρέκαμψαν τις συτικές περιοχές του Νότου και προωθήθηκαν προς τη Βαγδάτη, που θα υπεράσπιζε η πανίσχυρη και καλομισθοδοτούμενη Προεδρική Φρουρά, που όμως όχι μόνο δεν αντιστάθηκε, αλλά ούτε καν εμφανίστηκε! Φαίνεται ότι υπήρχε μόνο για να καταπιέζει τον ιρακινό λαό.

Στους φενταγίν, που ήθελαν να έρθουν από άλλες χώρες να πολεμήσουν, ο Σαντάμ ή δεν τους επέτρεψε να φτάσουν ή, αν έφτασαν, δεν τους επέτρεψε να πολεμήσουν.

Μια δοκιμή με σημασία

Πριν πολλούς μήνες οι αμερικανικές Ένοπλες Δυνάμεις είχαν κάνει άσκηση για την εισβολή στο Ιράκ. Τα επιτελεία λειτούργησαν κανονικά και οι επιχειρήσεις έγιναν επί χάρτου ή στο κομπιούτερ. Το ρόλο του Αρχηγού των ιρακινών Ενόπλων Δυνάμεων ανέθεσαν σε απόστρατο Αμερικανό στρατηγό.

Ο απόστρατος αυτός πήρε πρωτοβουλίες, που θα έπαιρνε κάθε πραγματικός αντίπαλος, ώστε τελικά οι ΗΠΑ έχασαν τον «πόλεμο»!! Στον πανικό που δημιουργήθηκε, κάποιοι ανώτατοι αξιωματικοί καθυσχάζαν τους υπολοίπους ότι «αυτά (δηλ. οι πρωτοβουλίες του στρατηγού) δε γίνονται». Δε χρειάστηκε να επαναληφθεί καν η άσκηση, όπως γίνεται σε κάθε αποτυχημένη άσκηση!

Σκηνοθετημένοι πόλεμοι

Η εξέλιξη της εισβολής έδειξε ότι πράγματι «αυτά δε γίνονται». Ο Σαντάμ δεν πολέμησε, γιατί εξακολουθούσε να παίζει το παιχνίδι των Αμερικανών. Οι ΗΠΑ για τέταρτη φορά νίκησαν

σ' έναν «πόλεμο» (Σαντάμ, Μιλόσεβιτς, Ταλιμπάν και πάλι Σαντάμ) εναντίον ενός «αντιπάλου» που δεν πολέμησε.

Το εβραϊκό λόμπι των ΗΠΑ

Η «πλειοψηφία» που ανέδειξε τον Μπους Πρόεδρο των ΗΠΑ είναι μια συμμαχία ακροδεξιών, θρησκόληπτων και επιχειρηματιών, στην οποία οι «πονηρότεροι» είναι οι φονταμενταλιστές του εβραϊκού λόμπι. Ειδικά στα ζητήματα της Μέσης Ανατολής η πολιτική των ΗΠΑ χαράσσεται από τους ακραίους Εβραίους, γι' αυτό υποστηρίζει προκλητικά το Ισραήλ, ακόμη κι αν βλάπτει τα γενικότερα ή μακροπρόθεσμα συμφέροντα των ΗΠΑ.

Φυσική συνέπεια είναι οι ΗΠΑ να αποκτούν όλο και περισσότερους και φανατικότερους αντιπάλους.

Ένας σύντομος απολογισμός

- Με τους σκηνοθετημένους πολέμους οι ΗΠΑ κατάφεραν να δώσουν την εντύπωση της παντοδυναμίας. Οι ανά τον κόσμο υποτακτικοί τους (με τα ΜΜΕ) μπορούν πειστικά να ισχυρίζονται ότι κανείς δεν μπορεί να προβάλει αντίσταση. Μέχρι τότε, άραγε;
- Οι ΗΠΑ πέτυχαν να εγκαταστήσουν στρατιωτικές βάσεις σε περιοχές που πριν 15 χρόνια φαινόταν αδιανόητο (Ανατ. Ευρώπη, αραβικές χώρες, Κεντρ. Ασία). Όμως, όσο περισσότερο οι Αμερικανοί μένουν εκεί, τόσο μεγαλύτερες αντιπάθειες δημιουργούν και μετατρέπονται σε «αιχμαλώτους» μέσα στις ίδιες τους τις βάσεις. Ήδη από τη Σ. Αραβία, όπου είναι 12 χρόνια, ετοιμάζονται να αποχωρήσουν!
- Στο Αφγανιστάν η εξουσία βρίσκεται περίπου στα ίδια χέρια, όπως και πριν τον «πόλεμο», δηλ. των τοπικών πολέμαρχων, που ελέγχουν την παραγωγή και εξαγωγή ναρκωτικών (τη μέγιστη σήμερα πηγή κέρδους στον κόσμο). Ο αγωγός, για τον οποίο υποτίθεται ότι κυρίως έγινε ο πόλεμος, παραμένει στα χαρτιά. Μήπως ο πόλεμος έγινε περισσότερο για τα ναρκωτικά και λιγότερο για τον αγωγό;
- Στο Ιράκ επικρατεί έκρυθμη κατάσταση, με τους σίιτες (και όχι μόνο) να οργανώνονται και να αποτελούν πραγματική απειλή για τις ΗΠΑ.
- Τα κέρδη για την αμερικανική οικονομία από τον πόλεμο ποτέ δεν ήρθαν, όπως άλλωστε είχαν προβλέψει όλοι οι έγκυροι οικονομολόγοι. Οι μόνοι που ευνοήθηκαν από τον πόλεμο ήταν οι εταιρίες που συμμετέχουν στην κυβέρνηση Μπους, όπως η εταιρία του Αντιπροέδρου Τσένι, που ανέλαβε την ανοικοδόμηση του Ιράκ! Οι μεγάλες εταιρίες πετρελαίου ζημιώνονται, γι' αυτό αντιτάχθηκαν στον πόλεμο.

Αρκεί η οπλική υπεροχή:

Η συντριπτική οπλική υπεροχή των ΗΠΑ δεν είναι ικανή να διασφαλίσει την παγκόσμια κυριαρχία τους. Τα όπλα δεν πολεμούν μόνα τους κι' αυτό θα φανεί καθαρά αν οι Αμερικανοί θα χρειαστεί να πολεμήσουν πραγματικά. Θα φανεί ότι ποτέ δε θα ξεπεράσουν το σύνδρομο του Βιετνάμ.

Ποτέ καμιά χώρα δεν μπορεί να παίζει για πολύ το ρόλο της υπερδύναμης, αν ο λαός της δεν είναι διατεθειμένος να θυσιαστεί για την πατρίδα του κι αν δεν υπάρχει επαρκής διεθνής νομιμοποίηση.

Οι επιτυχίες των ΗΠΑ στην Αν. Ευρώπη και την Κ. Ασία δεν οφείλονται τόσο στη δική τους ικανότητα, όσο στην ιστορική χρεωκοπία των

Κ.Κ., που εξουσίασαν τις χώρες αυτές με τρόπο αντίθετο με την ιδεολογία που υποτίθεται ότι εκπροσωπούσαν, και επέτρεψαν στους Αμερικανούς να επέμβουν ως ελευθερωτές και υπερασπιστές των δικαιωμάτων των λαών. Όμως και κει σύντομα οι λαοί θα διαπιστώσουν ότι τα νέα καθεστώτα είναι χειρότερα από τα προηγούμενα.

Γενικό συμπέρασμα: Όσο οι ΗΠΑ παίζουν χωρίς αντίπαλο, εμφανίζονται ως ακατανίκητες. Όταν, όμως, τα προοδευτικά κινήματα θα απαλλαγούν από τις αμαρτίες του παρελθόντος και θα αναβαπτιστούν στις πολιτιστικές και αγωνιστικές παραδόσεις κάθε χώρας, η αμερικάνικη παγκοσμιοποίηση θα φανεί ότι είναι γυμνή.

Η ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε ΥΠΟΝΟΜΕΥΕΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ

Όταν το 1997 στο Λουξεμβούργο και το 1999 στο Ελσίνκι αποφάσιζαν την ένταξη στην Ε.Ε. των οκτώ ανατολικών χωρών (Εσθονία, Ουγγαρία, Πολωνία, Τσεχία, Σλοβενία, Λετονία, Λιθουανία, Σλοβακία) μαζί με την Κύπρο και την Μάλτα, δε φαντάζονταν οι γαλλογερμανοί ότι οι χώρες αυτές θα υποστήριζαν τις ΗΠΑ έναντι αυτών. Την ίδια πολιτική ακολούθησαν η Βουλγαρία και η Ρουμανία, που είναι υποψήφιες προς ένταξη (διαπραγματεύσεις το Μάιο του 2004), καθώς και η Αλβανία και η ΠΓΔΜ.

Μάλιστα, προτού αποφασίσει ο,τιδήποτε η ΕΕ για το μεταπολεμικό Ιράκ, και οι τρεις βαλτικές χώρες δήλωσαν ότι είναι έτοιμες να στείλουν στρατιωτικές δυνάμεις «να συνεργαστούν με τις δυνάμεις της Συμμαχίας» στο Ιράκ.

Οι γαλλογερμανοί πίστευαν ότι η διεύρυνση της Ε.Ε. προς τις βορειότερες ανατολικές χώρες, παρά τις ιστορικές διαφορές τους αλλά και συγκλίσεις τους με τη Γαλλία και τη Γερμανία, θα ενίσχυε και την κυριαρχία του γαλλογερμανικού άξονα εις βάρος της Βρετανίας και των ΗΠΑ. Η άποψη αυτή εδραζόταν στο γεγονός ότι οι χώρες αυτές είχαν ισχυρά αντισοβιετικά ανατακλαστικά και χαμηλότερο επίπεδο διαβίωσης, πχ. το κατά κεφαλήν ετήσιο εισόδημα στο Λουξεμβούργο είναι περίπου 43.000 ευρώ, ενώ στη Λιθουανία 3.200.

Ο φιλοδυτικός προσανατολισμός τους και η ανάγκη οικονομικής τους στήριξης πίστευαν ότι θα τους έριχναν στην αγκαλιά των γαλλογερμανών, που είναι οι βασικοί χρηματοδότες της Ε.Ε.

Αυτό ίσχυε, ίσως, μέχρι τότε που οι ΗΠΑ αποφάσισαν ότι μόνοι τους πλέον θα λυμαίνονται

τα στρατηγικά αγαθά του πλανήτη. Παρά το γεγονός ότι οι Αμερικανοί εκτιμούν πως η ΕΕ αποτελεί μια ισχυρή οικονομική δύναμη, που δεν πρόκειται ποτέ να απειλήσει τη στρατηγική ηγεμονία των ΗΠΑ, θεώρησαν ότι οποιαδήποτε αντίσταση στο νέο τους «δόγμα» θα πρέπει να σταματήσει.

Έτσι οι φιλοδοξίες των γαλλογερμανών, που είναι η κινητήρια δύναμη της Ε.Ε., φαλιδίστηκαν. Πολιτική ενοποίηση, κοινή εξωτερική πολιτική, κοινή ευρωπαϊκή άμυνα έγιναν ... όνειρα θερινής νυκτός. Σύμφωνα με την επικρατούσα μάλιστα αμερικανική άποψη, η διεύρυνση της ΕΕ χωρίς την εμβάθυνση των μηχανισμών της αποκλείει το ενδεχόμενο να γίνει σοβαρός παίκτης σε θέματα ασφαλείας

Τι τους μένει λοιπόν; Μόνο να χρηματοδοτούν ευρωπαϊκές χώρες, για να επωφελούνται οι επιχειρήσεις τους από το άνοιγμα των αγορών τους, ενώ χάνουν στρατηγικά πλεονεκτήματα σε τρίτες χώρες (π.χ. Ιράκ).

Αρκεί όμως αυτό, όταν ιδιαίτερα η Γερμανία αντιμετωπίζει σοβαρά οικονομικά προβλήματα, λόγω της λιτότητας, της ανεργίας και του σκληρού ευρώ, που περιορίζει τις εξαγωγές της και φυγαδεύει κεφάλαια και επιχειρήσεις;

Στην Ευρώπη των 25 ο μέσος Ευρωπαίος θα είναι κατά 13% φτωχότερος από όσο στην Ευρώπη των 15. Ήδη η Γερμανία δήλωσε ότι θέλει να περιορίσει τη συμμετοχή της στην κοινοτική χρηματοδότηση. Είναι φανερό τι θα συμβεί τότε.

Οι ασθενέστερες οικονομίες, όπως στην Ελλάδα, που στηρίζονται στις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις, θα οδηγηθούν σε κατάρρευση, αν δεν απαλλαγούν εγκαίρως από τα δεσμά της Ε.Ε.

ΒΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΟΥ ΑΤΤΙΛΑ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

Η ένταξη της Κύπρου στην Ε.Ε.

Για άλλη μια φορά οι εθελόδουλοι στην Κύπρο και την Ελλάδα πανηγύρισαν την επιτυχία (των κυρίων τους) της ένταξης της Κυπριακής Δημοκρατίας στην Ε.Ε.. Πού ήταν η δυσκολία; Ακόμη και χώρες πολύ μακριά από τα κριτήρια ένταξης, όπως οι Βαλτικές και η Σλοβακία, δεν είχαν πρόβλημα. Ακόμη και η Βουλγαρία και η Ρουμανία, διαλυμένες οικονομικά, μπήκαν στη σειρά. Ακόμη και η Τουρκία, που μέχρι τη Σύνοδο της Αθήνας φαινόταν αδιανόητο να ενταχθεί, είναι πολύ πιθανό να πάρει σειρά προτεραιότητας, αφού κάθε επιθυμία της Ουάσινγκτον ικανοποιείται από την Ε.Ε. (με γκρίνια ή χωρίς, δεν έχει σημασία).

Επιτυχία, λοιπόν των ισχυρών της Ε.Ε., που θα ελέγξουν την ισχυρή οικονομία της ελεύθερης Κύπρου και θα αξιοποιήσουν τη στρατηγική της θέση. Αρνητική εξέλιξη για την Κύπρο, που θα δει το ισχυρό της όπλο, την οικονομία της, να ακολουθεί την τύχη άλλων χωρών που εντάχθηκαν: μείωση παραγωγής, αύξηση ανεργίας, λιτότητα, περικοπές κοινωνικών παροχών κλπ (βλ. πιο αναλυτικά φ.90-σχέδιο Ανάν).

Συγχρόνως στα κατεχόμενα θα εισρέει άφθονο χρήμα τόσο από τα ταμεία της Ε.Ε. όσο και από τα ταμεία της Κυπριακής Δημοκρατίας, ώστε να συγκλίνει το βιοτικό επίπεδο κατεχομένων και ελευθέρων περιοχών. Έτσι δικαιώνεται ο Αττίλας και παραδίδονται στη χλεύη όσοι Τουρκοκύπριοι είχαν το θάρρος, όπως ο Λεβέντ, να ζητούν αποκατάσταση της νομιμότητας στο νησί. Αν δεν υπήρχε η οικονομική αυτή ενίσχυση των κατεχομένων, η διαφορά στο βιοτικό επίπεδο θα μεγάλωνε συνεχώς και το καθεστώς Ντενκτάς θα περιερχόταν σε συνεχώς δυσκολότερη θέση.

Τα μέτρα Ντενκτάς

Παίρνοντας θάρρος από τις εξελίξεις, ο πατήρ και ο υιός Ντενκτάς εξήγγειλαν τα γνωστά μέτρα τους. Ακολούθησε το χάος στις ελεύθερες περιοχές. Δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες στριμώχτηκαν στα «σύνορα», για να πάνε να δούνε τα σπίτια τους. Έδειξαν τα «διαβατήριά» τους στους υπαλλήλους του άλλου «κράτους», τήρησαν τους «νόμους» του και έφτασαν στο χωριό τους, για να δουν το σπίτι τους (αν υπήρχε ακόμη) να κατοικείται από άλλους, που τους έβαλαν ή δεν τους έβαλαν μέσα (δεν έχει σημασία), και να το πάρουν απόφαση ότι αυτό το σπίτι δε θα το πάρουν ποτέ πίσω!

Αυτή τη de facto αναγνώριση της «Τουρκικής Δημοκρατίας της Βόρειας Κύπρου» και τον εξευτελισμό των Ελληνοκυπρίων **χωρίς κανένα**

αντάλλαγμα χαιρέτησαν ως ένα θετικό βήμα οι ΗΠΑ, η Ε.Ε. και ο ΟΗΕ, απονέμοντας εύσημα στον Αττίλα! Τα παπαγαλάκια στην Κύπρο (που αξιοποίησαν την προσφορά για καζίνο, φτηνές ψαροταβέρνες και φτηνές γυναίκες) και στην Ελλάδα δεν έκρυσαν τον ενθουσιασμό τους, προβάλλοντας επιλεκτικά εικόνες στα ΜΜΕ τους, σε καταφανή αντίθεση με την πικρία των περισσότερων Ελληνοκυπρίων, που επέστρεφαν, δηλώνοντας ότι δε θα ξαναπάνε.

Η κυπριακή κυβέρνηση απάντησε με τα δικά της μέτρα, που όλα ενισχύουν οικονομικά τους Τουρκοκύπριους, άρα και τον Ντενκτάς.

Τι μπορεί να γίνει;

Στο φ.90 προτείναμε ένα πλαίσιο για μια άλλη πολιτική στο Κυπριακό. Θα σταθούμε εδώ σε δύο ειδικά μέτρα:

Εφ' όσον (κακώς) η Κύπρος εντάσσεται στην Ε.Ε., η οικονομική ενίσχυση προς τους Τουρκοκύπριους τόσο από την Ε.Ε. όσο και από την Κυπριακή Δημοκρατία πρέπει να δοθεί υπό τον όρο της αποκατάστασης της νομιμότητας (αποχώρηση στρατευμάτων κατοχής και εποίκων, επιστροφή προσφύγων στα σπίτια τους, ελεύθερη μετακίνηση και εγκατάσταση κλπ) και της εφαρμογής του κοινοτικού κεκτημένου.

Η κυπριακή πολιτική ηγεσία έδειξε να δυσανασχετεί με τη μαζική επίσκεψη προσφύγων στα κατεχόμενα. Υποκρισία ή (καθυστερημένη) ομολογία ότι η πολύχρονη πολιτική (τους) της υποτέλειας και της ηττοπάθειας έφερε αυτά τα αρνητικά αποτελέσματα; Και εφ' όσον (κακώς) δεν μπόρεσε να ανακόψει το ρεύμα, δε θα έπρεπε κάποιιο επισκέπτες (και υπήρχαν πολλοί διαθέσιμοι) να παραβιάσουν τους «νόμους» του κατοχικού καθεστώτος, ώστε να το εξαναγκάσουν σε μαζικές φυλακίσεις ή απελάσεις και, τελικά, σε άρση των μέτρων, ώστε, τουλάχιστον, να χάσει ο Ντενκτάς τις εντυπώσεις; Ας γίνει τώρα!

Η ένταξη της Τουρκίας

Ύστερα από όσα έχουμε δει, είναι πλέον πολύ πιθανό να δούμε σε 4 χρόνια την Τουρκία (μαζί με την «ΤΑΒΚ») να είναι μέλος της Ε.Ε. και να απαιτεί τότε η τουρκική πλευρά την εφαρμογή του κοινοτικού κεκτημένου (που τώρα αρνείται), ώστε να εισρεύσουν σε πρώτη δόση 500000 νέοι έποικοι στην Κύπρο. Τι θα κάνουμε τότε; Θα «αιφνιδιαστούμε» πάλι και θα δηλώσουμε ότι «εδώ που φτάσαμε δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα»;

Οι δηλώσεις Παπαδόπουλου

Η θέση του Προέδρου Παπαδόπουλου ότι αποδέχεται το σχέδιο Ανάν ως βάση διαπραγμάτευσης, αλλά απαιτεί σημαντικές βελτιώσεις ουσιαστικά σημαίνει απόρριψη του

σχεδίου Ανάν, γιατί αυτές οι βελτιώσεις δε θα γίνουν δεκτές. Επίσης οι δηλώσεις του για τις τελευταίες εξελίξεις (με εξαίρεση την ένταξη στην Ε.Ε.) θεωρούμε ότι είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Ας ελπίσουμε ότι αποτελούν την αρχή για τη χάραξη μιας άλλης στρατηγικής, ότι

θα δείξει συνέπεια σ' αυτή τη γραμμή και ότι θα πάρει τα αναγκαία μέτρα για να τη στηρίξει. Περιθώρια υπάρχουν ακόμη. Άλλωστε οι εντυπώσεις από τα μέτρα Ντενκτάς άρχισαν ήδη να ξεφουσκώνουν.

Η ΕΠΙΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ – κλείνουν βιομηχανίες

- Η PALCO (ρουχισμός) μεταφέρει τις επιχειρήσεις της στη Βουλγαρία, όπου θα καταβάλλει μισθούς πείνας, και 500 εργαζόμενοι μένουν στο δρόμο. Η κυβέρνηση (Χριστοδουλάκης κλπ.) δηλώνει ότι είναι στο πλευρό τους και θα κάνει ό,τι μπορεί!

Κανείς, όμως, δεν ανέφερε ότι η PALCO χρηματοδοτείται από την κυβέρνηση για να μετακομίσει σε χώρα του πρώην «υπαρκτού σοσιαλισμού»!!

- Η καπνοβιομηχανία ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ αγοράστηκε από τη Philips Morris, για να την κλείσουν, απολύοντας τους εργαζόμενους, και να αποκτήσουν το μερίδιό της στην αγορά, εισάγοντας τσιγάρα.

Η κυβέρνηση και εδώ δηλώνει στο πλευρό των εργαζομένων, ζητώντας ταυτόχρονα την είσοδο ξένων κεφαλαίων. Ελπίζουμε χωρίς να χρηματοδοτεί κιόλας την ξένη εταιρία...

- Πολλαπλασιάζονται οι «πτωχεύσεις» επιχειρήσεων, ώστε να διώχνουν τους εργαζόμενους χωρίς αποζημιώσεις. Και εδώ η κυβέρνηση δηλώνει τη συμπαραστάσή της στους εργαζόμενους!

- Ο ΣΕΒ ζητά μείωση μισθών (παρότι στην Ελλάδα έχουμε τους μικρότερους της Ε.Ε.) και ασφαλιστικών εισφορών, διαφορετικά απειλεί με ... μεταναστεύσεις. Η κυβέρνηση επιπλήττει το ΣΕΒ, ζητώντας μεγαλύτερη ευαισθησία!

Η («σοσιαλιστική») κυβέρνηση των εκσυγχρονιστών, ακολουθώντας πιστά τις γτιρεκτίβες της Ε.Ε., επιδιώκει την εξαθλίωση των εργαζομένων (την ίδια στιγμή που δηλώνει ότι τους υποστηρίζει), τη γιγάντωση της ανεργίας και πλήρη ανασφάλεια στο χώρο της εργασίας, ώστε να πέσει το κόστος και να αυξηθεί η ... ανταγωνιστικότητα, δηλ. να αυξήσουν τη λεία από την καταλήστευση της εργασίας και να αυξήσουν τα 25 τρισεκατομμύρια (!!!) που είναι ήδη σε καταθέσεις στην Ελβετία.

Η κοινωνία των 2/3, δηλ. του 1/10, πλησιάζει, όπως οραματίζεται η παγκοσμιοποίηση των ΗΠΑ και της Ε.Ε.. Κάποιοι, που νόμιζαν ότι θα είναι βολεμένοι ισοβίως, θα διαψευστούν οικτρά. Και ακόμη περισσότερο όσοι πίστεψαν τις κοροϊδίες για την ένταξή μας στην ΕΟΚ και την ΟΝΕ. Πλησιάζει, όμως, και η ώρα των εργαζομένων.

ΣΧΟΛΙΑ

Ο θριάμβος της βήμα με βήμα προσέγγισης

Το δίδυμο Σημίτη- Γιωργάκη εφάρμοσε τα τελευταία χρόνια (με αρχή τις υποχωρήσεις στο Ελσίνκι) τη μεγάλη στροφή στην πολιτική της χώρας μας σε σχέση με την επιθετικότητα της Τουρκίας. Φιλία και υποστήριξη σ' όλα τα επίπεδα, πρώτα για να διευκολύνουμε τους κεμαλιστές εναντίον των ισλαμιστών και τώρα για το αντίθετο!! Έτσι (μας λένε) θα πετύχουμε τον ... εξευρωπαϊσμό και το φιλελληνισμό της Τουρκίας!

Αποτέλεσμα: ενώ πριν το Ελσίνκι είχαμε περίπου 200 παραβιάσεις των Τούρκων στο Αιγαίο το χρόνο, το 2003 είχαμε 1300 στους 4 πρώτους μήνες!! Τα βήματα προσέγγισης τους πείθουν όλο και περισσότερο ότι μπορούν να αποκτήσουν το Ανατολικό Αιγαίο.

Η δίκη της 17 Ν

Οι τυμπανοκρουσίες για το μεγάλο κατόρθωμα της σύλληψης, από ένα τυχαίο(;) γεγονός, των μελών της «17Ν», ακόμη ηχούν σ' αφτιά μας και οι αναθυμιάσεις από το βόρβορο των ΜΜΕ ακόμη μολύνουν την περριρέουσα ατμόσφαιρα.

Να, όμως, που έφτασαν σε χρόνο ρεκόρ για τη βραδυπορούσα Ελληνική Δικαιοσύνη στη δίκη. Και, αντί για συνέχιση του θριάμβου, παρακολουθούμε μια δίκη όπου παρελαύνουν μάρτυρες κατηγορίας κατάλληλοι για θεατρικές ... επιθεωρήσεις, με αποτέλεσμα ακόμη και συγγενείς των θυμάτων να απορούν και ο ίδιος ο πρόεδρος του δικαστηρίου να αναφωνεί: «Τώρα κατάλαβα γιατί δεν μπορούσατε να τους συλλάβετε τόσα χρόνια»!!

Μόνο μια τέτοια κυβέρνηση μπορούσε να επιτύχει τέτοιο άθλο!

Και τώρα τι θα γίνουμε χωρίς αποκαλύψεις;

Η «Αυριανή» του Γ. Κουρή σταμάτησε απότομα τη ροή των αποκαλύψεων των σκανδάλων ή «σκανδάλων» του σκληρού πυρήνα των εκσυγχρονιστών.

Γιατί, άραγε; Τελείωσαν τα σκάνδαλα, με στοιχεία που παρέχει αφειδώς το ακόμη σκανδαλωδέστερο γνωστό κέντρο; Ή, ο Γ. Κουρής πέτυχε ό,τι επιδίωκε από την αρχή, αφήνοντας την «κάθαρση» ημιτελή; Μάλλον δεν υπάρχει κανείς να στοιχηματίσει υπέρ του πρώτου.

Επιπτώσεις στην Ελλάδα από τη διεύρυνση της ΕΕ.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

προγράμματα του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Αβέβαιο φαντάζει το μέλλον και για τους Έλληνες αγρότες, αφού η διεύρυνση της ΕΕ επιφυλάσσει δυσάρεστες εκπλήξεις. Μέχρι το 2006 οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις θα συνεχιστούν, μετά όμως, στο πλαίσιο της αναθεώρησης της ΚΑΠ, αναμένεται μείωση των ενισχύσεων. Τα 11 εκατομμύρια επιπλέον αγρότες και τα 587 εκατομμύρια στρέμματα επιπλέον καλλιεργήσιμης γης θα διογκώσουν τον αγροτικό τομέα. Η συνολική παραγωγή των 25 χωρών θα είναι πολύ μεγαλύτερη από την επιθυμητή και οι Έλληνες αγρότες θα μοιραστούν τους πόρους της ΚΑΠ και θα αναγκαστούν να παράγουν πιο ποιοτικά προϊόντα και σε χαμηλότερες τιμές.

Οι επενδύσεις και η επιχειρηματική δραστηριότητα αναμένεται να μειωθούν σημαντικά, αφού η Ελλάδα θα βρεθεί σε έντονο ανταγωνισμό με τμήματα των οικονομιών των νέων χωρών. Υπάρχει μεγάλη απειλή για μεταφορά εργοστασίων στις νέες χώρες, που προσφέρουν χαμηλότερο κόστος εργασίας και λειτουργίας, με προφανείς συνέπειες στην αγορά εργασίας και στην ανταγωνιστικότητα των εγχώριων πηγών παραγωγής. Προβλέπεται να ασκηθεί πίεση στο 50% τουλάχιστον των εξαγωγών μας. Έτσι, ενώ μέχρι σήμερα η

Ελλάδα ήταν 15^η στις εξαγωγικές επιδοτήσεις, θα γίνει από το 2004 25^η και η αξία των εμπορικών της συναλλαγών (εισαγωγές-εξαγωγές) που είναι πιο μικρή ακόμη και χωρών όπως η Τουρκία, η Βουλγαρία και η Ρουμανία θα γίνει ακόμα μικρότερη. Το εμπορικό μας έλλειμμα συγκρατείται λόγω των εισροών από την ΕΕ. Η μείωσή τους θα σημάνει αύξηση της ανάγκης δανεισμού και θα καταποντίσει την ελληνική οικονομία. Εξάλλου η περιφέρεια αύξηση του ΑΕΠ στη χώρα μας οφείλεται κατά 80% στις κοινοτικές χρηματοδοτήσεις και κατά 20% στα δάνεια και στην αύξηση των εισοδημάτων.

Τελικά τον λογαριασμό θα κληθούν να πληρώσουν οι εργαζόμενοι με ακόμη μεγαλύτερη ανεργία, με πάγωμα των μισθών ή και μείωση ακόμα, όπως ήδη άρχισε να ζητά ο ΣΕΒ, με ελαχιστοποίηση των κοινωνικών δαπανών, όπως για υγεία, παιδεία, συντάξεις, ασφάλιση κλπ, και όλα αυτά προς χάριν της "ανταγωνιστικότητας". Τα δέθεν οφέλη των επιδοτήσεων και των κοινοτικών πλαισίων στήριξης που είχαμε, σε αντιστάθμισμα της υποταγής της οικονομικής και εξωτερικής πολιτικής μας στα κέντρα αποφάσεων της ΕΕ, εξανεμίζονται και μένουν οι υποχρεώσεις.

Οι κατακτήσεις των εργαζομένων έγιναν με αγώνες και θυσίες. Τώρα πρέπει ν' αγωνιστούμε, για να τις κρατήσουμε και να τις προωθήσουμε. Μέσα στην ΕΕ το μέλλον μας είναι σκοτεινό και αβέβαιο. Η ευρωπαϊκή μας πορεία δεν είναι λεωφόρος ευκαιριών, αλλά ένα μονοπάτι που οδηγεί σε γκρεμό.

Η υποταγή της ΕΕ στις ΗΠΑ και ο εξευτελισμός της Ελλην. Προεδρίας.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι με τον πόλεμο στο Ιράκ φάνηκε η εγγενής αδυναμία της ΕΕ για κοινή εξωτερική πολιτική. Όμως επιχειρήθηκε να γεφυρωθούν οι αντιθέσεις με τους εισβολείς, ύστερα από παζάρια Γαλλίας, Γερμανίας, Βρετανίας και Ισπανίας, και να νομιμοποιηθεί όλη η πολιτική του αίματος των ΗΠΑ και Αγγλίας. Ο προεδρεύων της ΕΕ Κώστας Σημίτης στην Ατυπη Σύνοδο Κορυφής αρνήθηκε επίμονα να φέρει στο τραπέζι το θέμα του Ιράκ. Φοβόταν ότι θα υπήρχαν διαφωνίες, που θα χαλούσαν τις εντυπώσεις από τις φιέστες και τις τελετές. Κυρίως φοβόταν μην αναγκαστεί να πάρει θέση, η οποία θα είχε επιπτώσεις στο εσωτερικό και στο εξωτερικό. Αποτέλεσμα ήταν να συγκροτηθεί μια "παρασύνοδος" η οποία συγκέντρωσε το ενδιαφέρον και συζητούσε το θέμα του Ιράκ, το ρόλο του ΟΗΕ και της ΕΕ και τη στάση των Ευρωπαίων. Σ' αυτήν οι Μπλέρ-Αθνάρ αναγνωρίστηκαν απ' όλη την ΕΕ ως "Σύμμαχοι" και όχι δύναμη εισβολής,

ευλογήθηκαν οι ενέργειές τους και δεν υπήρξε καμία καταδίκη του πολέμου, αλλά και των απειλών των ΗΠΑ προς τη Συρία και το Ιράν. Οι Σιράκ-Σρέντερ ικανοποιήθηκαν, διότι ο ΟΗΕ και ΕΕ αποκτούσαν ρόλους, που ενίσχυαν τις ελπίδες τους για τα οικονομικά οφέλη από τον πόλεμο, αναγνωρίζοντας την αρχηγία των ΗΠΑ στη "Συμμαχία". Οι τέσσερις αρχηγοί εκτόνησαν κείμενο και επέβαλλαν στο Σημίτη να το εμφανίσει ως θέση της ΕΕ. Έτσι η πολιτική απάτη της εμφάνισης αυτού του κειμένου ως κοινή θέση των Ευρωπαίων ουσιαστικά αποδεικνύει την εθελοδουλία της ΕΕ στις ΗΠΑ, αφού το κείμενο συνέταξε κατά κύριο λόγο ο αλαζονικός και προσβλητικός στο ύφος Τόνι Μπλέρ, μετά από επαφές με τις ΗΠΑ. Ακόμη και συνέντευξη τύπου αρνήθηκε να δώσει και να φωτογραφηθεί με τους άλλους ηγέτες στην αναμνηστική φωτογραφία. Οι Σημίτης - Παπανδρέου οδήγησαν την Ελληνική Προεδρία σε πολιτικό αυτοεξευτελισμό, υπογράφοντας, ως καλοί υπάλληλοι, ένα κείμενο που ικανοποιούσε τον Μπους και αντίθετο με τις θέσεις που είχε το ΠΑΣΟΚ ως κυβέρνηση.